W hołdzie dla Wojciecha Korfantego

Władze województwa śląskiego uczciły 148. rocznicę urodzin Wojciecha Korfantego

Marszałek Jakub Chełstowski złożył z tej okazji wiązanki kwiatów przy grobie na cmentarzu przy ul. Francuskiej, a następnie przed pomnikiem Wojciecha Korfantego na Placu Sejmu Śląskiego. Wraz z marszałkiem kwiaty złożyli wojewoda śląski Jarosław Wieczorek, wicewojewoda Jan Chrząszcz i Bronisław Korfanty.

„Wojciech Korfanty to wybitna postać nie tylko w historii Śląska, ale całej Polski. Chcemy przypomnieć, szczególnie młodemu pokoleniu, jak istotną rolę odegrał w tym, by Śląsk powrócił do Ojczyzny. To nasz ukłon wobec dokonań tego wybitnego syna śląskiej ziemi" – podkreślał marszałek Jakub Chełstowski.

W imieniu marszałka Jakuba Chełstowskiego złożono również kwiaty pod pomnikiem Wojciecha Korfantego w Warszawie, gdzie otwarto również wystawę „Powstania Śląskie 1919-1921".

Wojciech Korfanty urodził się 20 kwietnia 1873 roku w Siemianowicach Śląskich w rodzinie górniczej.

W 1901 r. objął redakcję „Górnoślązaka" w Katowicach. W latach 1903-1912 i w 1918 był posłem w Reichstagu oraz pruskiego Landtagu (1903-1918), gdzie reprezentował Koło Polskie. 25 października 1918 r. wystąpił w Reichstagu z głośnym żądaniem przyłączenia do państwa polskiego wszystkich ziem polskich zabranych po zaborze pruskim. Po pierwszej wojnie światowej wszedł w skład Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu, stanowiącej rząd Wielkopolski podczas Powstania Wielkopolskiego.

W styczniu 1920 Wojciech Korfanty został mianowany przez rząd polski komisarzem plebiscytowym na Górnym Śląsku. Po niekorzystnej dla Polaków interpretacji wyników plebiscytu proklamował i stanął na czele III Powstania Śląskiego.

W lipcu 1921 r. opuścił Śląsk, desygnując na stanowisko swego następcę Józefa Rymera. W odrodzonej Polsce, w latach 1922-1930, był posłem na Sejm związanym z Chrześcijańską Demokracją (ChD). Od października do grudnia 1923 r. pełnił funkcję wicepremiera w rządzie Wincentego Witosa i jego doradcy z ramienia ChD. W 1924 r. został wydawcą dzienników „Rzeczpospolita" i „Polonia".

W 1930 został aresztowany i wraz z posłami Centrolewicy osadzony w twierdzy brzeskiej. Po uwolnieniu powrócił na Śląsk. W obawie przed ponownym aresztowaniem w kwietniu 1935 emigrował do Pragi. Był jednym z organizatorów i pierwszym prezesem Stronnictwa Pracy powstałego w 1937 r. w wyniku

połączenia Chadecji i Narodowej Partii Robotniczej.

Po aneksji Czechosłowacji przez Niemcy wyjechał do Francji, lecz w obliczu groźby wybuchu wojny potajemnie wrócił do kraju. W kwietniu 1939 r. został aresztowany. Po trzech miesiącach został zwolniony z powodu ciężkiej choroby. Wkrótce po wyjściu z więzienia zmarł (17 sierpnia 1939 roku). Jego pogrzeb, który odbył się w Katowicach 20 sierpnia 1939, przekształcił się w wielką manifestację poparcia prowadzonej przez niego polityki niepodległościowej.

Filmy

player configurat ion error

Error 153 Error 153

Galeria

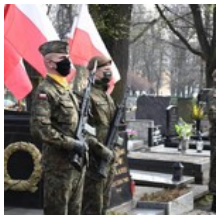

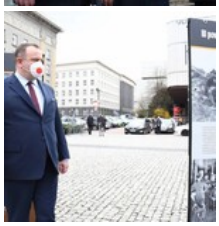

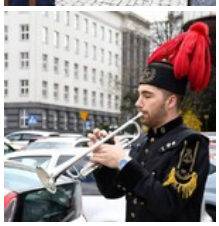

Dodana: 20 maja 2024 13:50